

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2011 — *Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o.* κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-51/10 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσως — Κοινοτικό σήμα — Σημείο αποτελούμενο αποκλειστικά από αριθμούς — Αίτηση καταχωρίσεως του σημείου «1000» ως σήματος για φυλλάδια, περιοδικά και εφημερίδες — Φερόμενος ως περιγραφικός χαρακτήρας του εν λόγω σημείου — Κριτήρια για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Υποχρέωση του ΓΕΕΑ να λάβει υπόψη την προγενέστερη πρακτική του όσον αφορά τη λήψη των αποφάσεων]

(2011/C 139/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: *Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o.* (εκπρόσωπος: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δευτέρου τμήμα) της 19ης Νοεμβρίου 2009, T-298/06, *Agencja Wydawnicza Technopol* κατά ΓΕΕΑ με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως R 447/2006-4 του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 7ης Αυγούστου 2006, που απέρριψε την προσφυγή κατά της αποφάσεως του εξεταστή περί αρνήσεως καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος «1000» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 28 και 41 — Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει την *Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o.* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 113 της 1.5.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2011 [αίτηση του *Tribunal Supremo* (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Telefónica Móviles España, SA*, κατά *Administración del Estado, Secretaría de Estado de Telecomunicaciones*

(Υπόθεση C-85/10) ⁽¹⁾

(Τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες — Οδηγία 97/13/ΕΚ — Χορήγηση γενικών και ειδικών αδειών — Τέλη και επιβαρύνσεις που επιβάλλονται στις επιχειρήσεις που έχουν ειδικές άδειες — Άρθρο 11, παράγραφος 2 — Ερμηνεία — Εθνική νομοθεσία που δεν προβλέπει ειδικό προορισμό για συγκεκριμένο τέλος — Αύξηση του τέλους για τα ψηφιακά συστήματα χωρίς παράλληλη μεταβολή του τέλους αυτού για τα αναλογικά συστήματα πρώτης γενιάς — Συμβατό)

(2011/C 139/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Telefónica Móviles España, SA

κατά

Administración del Estado, Secretaría de Estado de Telecomunicaciones

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — *Tribunal Supremo* — Ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 97/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1997, σχετικά με κοινό πλαίσιο γενικών και ειδικών αδειών στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών (EE L 117, σ. 15) — Τέλη και επιβαρύνσεις που επιβάλλονται στις επιχειρήσεις που έχουν λάβει ειδικές άδειες — Επιβολή χρηματικών επιβαρύνσεων που υπερβαίνουν τις επιτρεπόμενες από την οδηγία και με τις οποίες επιδιώκεται η επίτευξη σκοπών που δεν προβλέπει η οδηγία — Δυσμενής αντιμετώπιση των περισσότερο εξελιγμένων τεχνολογιών έναντι των παρωχημένων

Διατακτικό

Οι απαιτήσεις του άρθρου 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 97/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1997, σχετικά με κοινό πλαίσιο γενικών και ειδικών αδειών στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, κατά τις οποίες τα τέλη που επιβάλλονται στους φορείς τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών για τη χρήση πόρων εν ανεπαρκεία πρέπει να αποσκοπούν στη διασφάλιση της βέλτιστης χρήσης των πόρων αυτών και να λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη παροχής κινήτρων για την ανάπτυξη καινοτόμων υπηρεσιών και του ανταγωνισμού, έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στις απαιτήσεις αυτές η εθνική ρύθμιση που αφενός προβλέπει την επιβολή τέλους στους φορείς τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών που είναι κάτοχοι ειδικών αδειών για τη χρήση ραδιοσυχνότητων, χωρίς να προβλέπει κανένα ειδικό προορισμό για τη χρήση του προϊόντος της είσπραξης του τέλους

αυτού, και αφετέρου αυξάνει σημαντικά το ύψος του τέλους αυτού για ορισμένη τεχνολογία, χωρίς να το μεταβάλλει για ορισμένη άλλη.

(¹) EE C 134 της 22.5.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2011 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Strong Segurança SA κατά Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

(Υπόθεση C-95/10) (¹)

(Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Οδηγία 2004/18/EK — Άρθρο 47, παράγραφος 2 — Άμεσο αποτέλεσμα — Δυνατότητα εφαρμογής στις υπηρεσίες του παραρτήματος II Β της οδηγίας)

(2011/C 139/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Strong Segurança SA

κατά

Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Supremo Tribunal Administrativo — Ερμηνεία των άρθρων 21, 23, 35, παράγραφος 4, και 47, παράγραφος 2, και του παραρτήματος II Β της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (EE 2004, L 134, σ. 114) — Οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια των υποβαλλόντων προσφορά — Δυνατότητα οικονομικού φορέα να στηριχτεί στην επάρκεια άλλων φορέων — Άμεσο αποτέλεσμα οδηγίας που μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο εκπρόθεσμα

Διατακτικό

Η οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να εφαρμόζουν το άρθρο 47, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής και στις συμβάσεις που έχουν ως αντικείμενο υπηρεσίες του παραρτήματος II Β της εν λόγω οδηγίας. Εντούτοις, η οδηγία αυτή δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη και, ενδεχομένως, τις αναθέτουσες αρχές να προβλέπουν, στη νομοθεσία και στα έγγραφα της συμβάσεως αντιστοίχως, την εφαρμογή της διατάξεως αυτής.

(¹) EE C 113 της 1.5.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2011 [αιτήσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ναυτιλιακή Εταιρία Θάσου ΑΕ (C-128/10), Αμάλθεια Ι Ναυτική Εταιρία (C-129/10) κατά Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-128/10 και C-129/10) (¹)

[Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3577/92 — Άρθρα 1 και 4 — Προηγούμενη διοικητική άδεια για την παροχή υπηρεσιών ενδομεταφορών — Έλεγχος συνθηκών ασφαλείας των πλοίων — Διατήρηση της τάξεως εντός των λιμένων — Υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας — Έλλειψη επακριβώς καθορισμένων και εκ των προτέρων γνωστών κριτηρίων]

(2011/C 139/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ναυτιλιακή Εταιρία Θάσου ΑΕ (C-128/10), Αμάλθεια Ι Ναυτική Εταιρία (C-129/10)

κατά

Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας,

παρισταμένης της: Κοινοπραξίας Επιβατικών Οχηματαγωγών Πλοίων Καβάλας-Θάσου (C-128/10),

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Συμβούλιο της Επικρατείας — Ερμηνεία των άρθρων 1, 2 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92 του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 1992, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ) (EE L 364, σ. 7) — Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει προηγούμενη διοικητική άδεια για τις υπηρεσίες θαλασσιών ενδομεταφορών — Σύστημα ελέγχου της δυνατότητας εκτελέσεως δρομολογίων υπό συνθήκες ασφαλείας των σκαφών και διατήρησεως της τάξεως εντός των λιμένων — Έλλειψη ακριβών κριτηρίων, γνωστών εκ των προτέρων

Διατακτικό

Οι συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 1 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92 του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 1992, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ), έχουν την έννοια ότι δεν αντικεινται σε εθνική ρύθμιση εισάγουσα σύστημα προηγούμενης αδειάς για την παροχή υπηρεσιών θαλασσιών ενδομεταφορών το οποίο προβλέπει την έκδοση διοικητικών πράξεων που επιβάλλουν την τήρηση συγκεκριμένου ωραρίου δρομολογίων για λόγους αναγόμενους, αφενός, στην ασφάλεια των πλοίων και την τάξη εντός των λιμένων και, αφετέρου, σε υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας, υπό τον όρο ότι το εν λόγω σύστημα βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια τα οποία δεν εισάγουν δυσμενείς διακρίσεις και είναι γνωστά εκ των προτέρων, ιδίως σε περίπτωση που περισσότεροι του ενός πλοιοκτήτες επιθυμούν να καταπλεύσουν ταυτοχρόνως στον ίδιο λιμένα. Όσον αφορά διοικητικές πράξεις